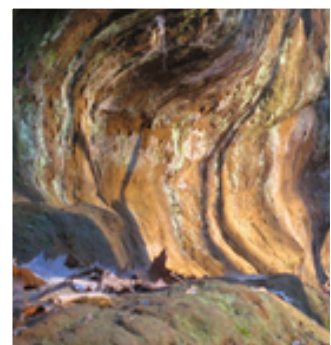
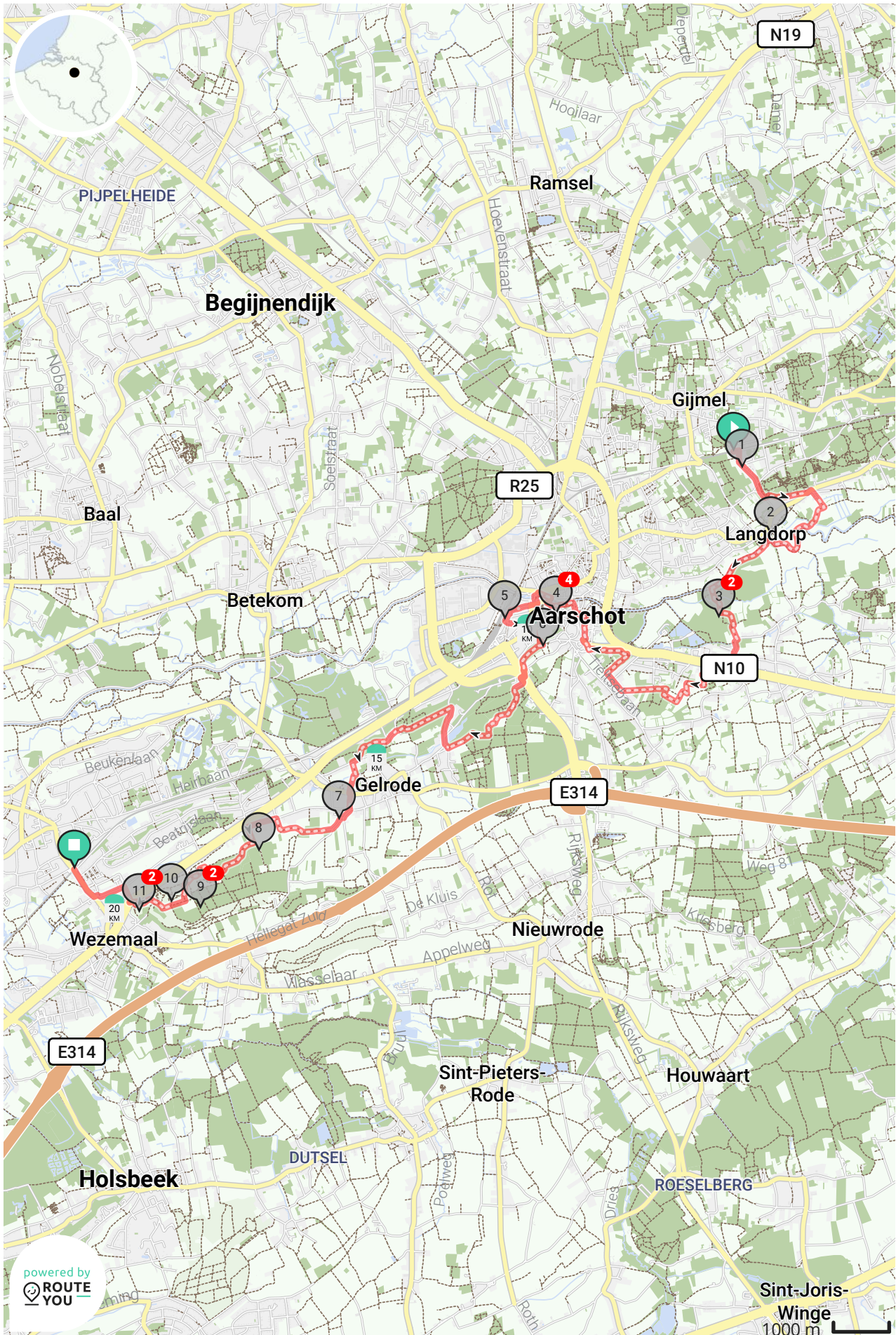

Hageland 8bis

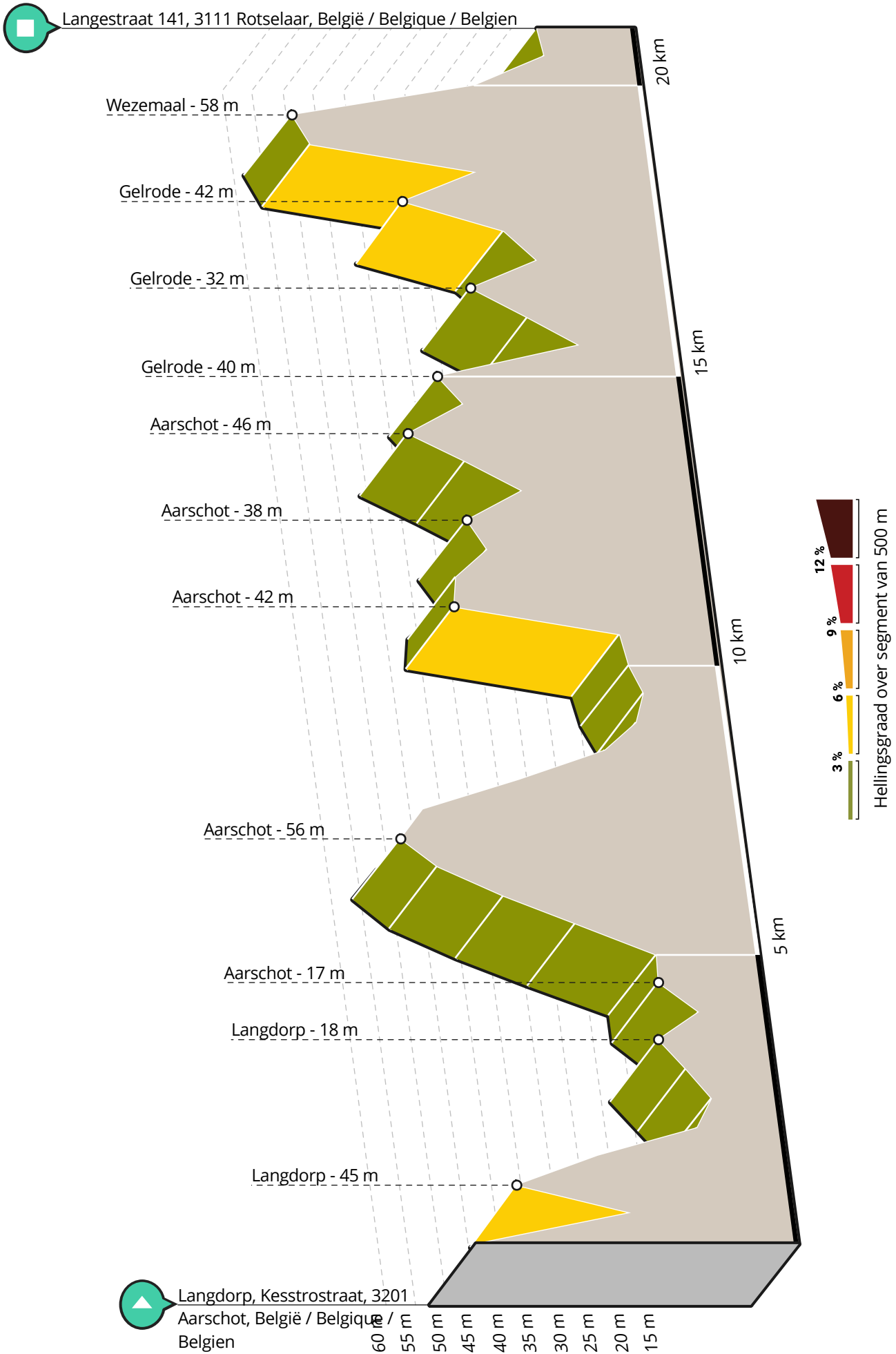
Deze route wordt jou aangeboden door

BartDR

map data: © OpenStreetMap Contributors; Cartography: © RouteYou

Hageland 8bis

Lengte: 21.0 km

Stijging: 247 m

Moeilijkheidsgraad: 8/10

Langdorp, Kesstrostraat, 3201 Aarschot, België / Belgique / Belgien

Langestraat 141, 3111 Rotselaar, België / Belgique / Belgien

Routebeschrijving**Bezienswaardigheden****Monument neergestorte Stirlingbommenwerper**

- Afstand langs route: 0.27 km

Afbeelding 1: Monument neergestorte Stirlingbommenwerper (Bron: *Fotografie Berten Steenwegen*)

[WO II]

Voor de bemanning van de Stirling Mark III-bommenwerper met herkenningsteken BK712 HA-D, eindigde midzomer 1943 in een eindeloze nacht. Op weg naar het doel in Duitsland werden ze door een Duitse Messerschmitt werden neergehaald en stortten hier neer in Langdorp. Diezelfde nacht veranderde Krefeld in een inferno dat 5.500 huizen en 6.000 zielen tot as herleidde.

De bemanningsleden werden op het nabije kerkhof van Langdorp begraven.

Graven bemanning neergestorte Stirlingbommenwerper

- Afstand langs route: 2.91 km

Afbeelding 2: Graven bemanning neergestorte Stirlingbommenwerper (Bron: *Fotografie Berten Steenwegen*)

[WO II]

Acht bemanningsleden van de op midzomernacht 1943 neergeschoten bommenwerper, liggen begraven onder deze eenvoudige grafzerken van witte Portlandsteen. Ondanks de vijandelikheden werden ze door de Duitsers met militaire eer begraven. Er mochten geen burgers aanwezig zijn, maar de dag na de begrafenis, waren de graven getooid met bloemen.

Op de plaats waar het vliegtuig neerstortte, de Grote Meur, werd een gedenkteken opgericht.

Reuzenbereklaaw

- Afstand langs route: 4.22 km

Afbeelding 3: Reuzenbereklaaw (Bron: *Jan Rymenams*)

Deze plant oogt indrukwekkend en fraai. Maar eigenlijk hoort hij hier niet thuis. In de 19e eeuw is de reuzenberenklauw uit Zuidwest-Azië als tuinplant in

Afbeelding 4: Reuzenbereklaau (Bron: *Jan Rymenams*)

Europa geïntroduceerd en bij ons volledig ingeburgerd. Wegens de schadelijke werking van het sap van deze plant op huid en ogen wordt hij in toenemende mate als een probleem ervaren. Sinds 2 augustus 2017 is in alle landen van de Europese Unie bestrijding van de plant verplicht, en verhandelen ervan verboden.

Grasland in het bos 'Achter Schoonhoven'

 - Afstand langs route: 4.23 km

Afbeelding 5: Grasland in het bos 'Achter Schoonhoven' (Bron: *Jan Rymenams*)

Op enkele plaatsen werden er geen populieren geplant en zien we de oude hooilandjes. Deze graslanden op een natte bodem leverde hooi voor paarden. Het werd verkocht aan het leger, maar ook naar de groeter steden zoals Brussel werd het getransporteerd. Deze hooilanden zijn soortenrijk en erg belangrijk voor de biodiversiteit.

De pomp op de Grote Markt

 - Afstand langs route: 8.78 km

Deze monumentale waterpomp dateert van 1710. Het was een eerste stap om zuiver drinkwater te

Afbeelding 6: De pomp op de Grote Markt (Bron: *Jan Rymenams*)

voorzien. Maar in de 19de eeuw liep het mis toen de cholera zich onzichtbaar verspreidde langs vervuild water van de openbare waterpompen. De ziekte was in oktober 1848 via de Antwerpse haven ons land binnen gekomen en bereikte in 1849 Aarschot. In de stad overleden 117 inwoners, een oversterfte van zo'n 30 personen. De Aarschotse burgerij, die in betere omstandigheden leefde, was duidelijk gespaard gebleven.

In 1866 en 1867 waarde de 'blauwe ziekte' opnieuw rond in de stad. Alleen al in augustus 1867 stierven 47 mensen. Er werd geen kermis gevierd, maar wel werd de Sint-Rochusviering nieuw leven in geblazen. Die trekt nog steeds elk jaar op de vooravond van half oogst tienduizenden kijklustigen.

Zelfs in normale tijden was de kindersterfte hoog. In 1912 waren er 126 sterfgevallen waarvan 93 jongens en meisjes onder de 15 jaar. Elf kinderen werden doodgeboren en 23 baby's haalden zelfs het eerste levensjaar niet.

Zuiver drinkwater zou lange tijd een probleem blijven. Zelfs het Demerwater werd nog gebruikt voor menselijke consumptie. In de decennia voor de Eerste Wereldoorlog waarschuwde de lokale geneeskundige commissie met aanplakbrieven voor een mogelijk gezondheidsgevaar van het pompwater en raadde in bepaalde periodes aan om het water te koken.

De Hagelandse steden Diest en Tienen hadden reeds in de late 19de eeuw aandacht voor het verbeteren van het drinkwaternet. In 1919, naar aanleiding van de wederopbouw, nam burgemeester Coomans contact met de Nationale Maatschappij voor de Waterleiding, die in 1913 opgericht was om de gemeentes te ondersteunen bij de drinkwatervoorziening. Onenigheid binnen het stadsbestuur en financiële moeilijkheden beletten een snelle uitvoering van de plannen en pas in oktober 1931 werd een deel van het waterleidingnet

in gebruik genomen. Het te hoge gehalte aan ijzer in het water maakte het evenwel onaangenaam om te consumeren. Dit euvel moest verholpen worden zodat de officiële inhuldiging werd uitgesteld tot 18 september 1932.

Een interessant detail omtrent de hygiënische maatregelen die de stad nam, is het artikel 242 van het stadsreglement: herbergiers worden verplicht om 'pisbakken' te installeren want "daar waar geen is, zijn de verbruikers verplicht hun water op den grond te maken en in de zomer verwekt dit stank en in de winters is het eene echte ijsbaan."

Onze-Lieve-Vrouwekerk

Jan van Ophemstraat, Aarschot, Vlaams Brabant

- Afstand langs route: 9.23 km

Afbeelding 7: Onze-Lieve-Vrouwekerk (Bron: *Johan Bakker*)

De Onze-Lieve-Vrouwekerk van Aarschot is een kerkgebouw opgetrokken in bruine ijzerzandsteen. De kerk is een uitstekend voorbeeld van Demergotiek, een regionale variant van de Brabantse hoog-gotiek.

Het bouwwerk omvat een westertoren met renaissancespits, geflankeerd door twee kapellen, een driebeukig schip, een transept en een koor met twee zijkooren. In het onderste deel van de toren zijn afwisselend kalk- en zandsteenlagen aangebracht.

Infobord Onze-Lieve-Vrouwekerk

- Afstand langs route: 9.26 km

[WO I]

Als bij wonder ontsnapte de kerk aan zware vernielingen. Zes- à zevenhonderd burgers en 29 picpussen werden dagenlang in mensonterende omstandigheden vastgezet. Velen worden van hieruit

Afbeelding 8: Infobord Onze-Lieve-Vrouwekerk (Bron: *Fotografie Berten Steenwegen*)

afgevoerd naar gevangenkampen in Duitsland. Maanden later kwamen ze vermagerd en ziek terug. Gedurende drie maanden wordt de kerk als kazerne en paardenstal gebruikt. Op 6 december 1914 wordt ze onder jubelend klokkengelui opnieuw gewijd.

Heiligschennis in de Statiestraat

- Afstand langs route: 9.33 km

Afbeelding 9: Heiligschennis in de Statiestraat (Bron: *Jan Rymenams*)

Voor de Eerste Wereldoorlog onttaarden de tegenstellingen tussen katholieken, socialisten en liberalen in pesterijen en zelfs in straatgeweld. In de nacht van 7 op 8 april 1912 werd de kleine kapel op het begijnhof naast het convent opengebroken en dit Christusbeeld geroofd. Het werd drijvend opgemerkt in de Demer en 's avonds door een schipper teruggebracht.

Wekenlang hield een heftige polemiek de stad in haar greep. De liberalen en socialisten beschuldigden de katholieken van een daad van provocatie. Er werd zelfs honderd frank uitgelooft aan wie de ware toedracht kon vertellen.

De katholieken op hun beurt beschuldigden de socialisten en liberalen van antiklerikalisme. Om dit feit ter herdenken stelde de katholieke clerus een jaarlijkse boetetocht op tweede paasdag in naar de kapel van het Heilig Kruis.

(Paneel) Duitse bombardementen op het station (mei 1940)

- Afstand langs route: 10.24 km

Afbeelding 10: (Paneel) Duitse bombardementen op het station (mei 1940) (Bron: *Collectie Stadsmuseum Aarschot*)

Een Duitse soldaat kijkt naar de vernielde trein op spoor 1 in het station van Aarschot. Deze foto werd genomen in de richting van de Betekomsesteenweg.

Aurelianustoren

Orleanstoren, Aarschot, Vlaams Brabant

- Afstand langs route: 10.97 km

Afbeelding 11: Aurelianustoren (Bron: *Spotter2*)

De Aurelianustoren is een van de weinige overblijfselen van de oude stadsomwalling rond de

Belgische stad Aarschot, gebouwd in de periode 1360 - 1365. Deze zijn echter doorheen de eeuwen herhaaldelijk verwoest en terug opgebouwd. Gelegen op een heuvel rijst de toren 40 meter boven de stad aan de Demer uit. Een mooi panorama is een beloning voor de klim naar de 52 meter hoge top.

Moedermeule

Hondsheuvel 3, 3200 Aarschot

- Afstand langs route: 16.04 km

Afbeelding 12: Moedermeule (Bron: *Fotoclub Clickshot vzw*)

Holle weg Waterloospad

Wezemaal, Rotselaar

- Afstand langs route: 17.59 km

Afbeelding 13: Holle weg Waterloospad (Bron: *Verdurmen, Inge, 17-05-2017, ©Vlaamse Gemeenschap*)

Deze onverharde holle weg leidt de noordflank op van de heuvel en loopt tussen verscheidene boomgaarden. Historisch gezien vormde deze weg een belangrijke doorgang van de noordelijke flank naar de zuidelijke flank van de Wijngaardberg. Door

het grote hoogteverschil op korte afstand heeft de weg een diepe en brede insnijding die duidelijk zichtbaar is op het hoogtemodel. De taluds van de holle weg zijn beplant met linde, beuk en robinia. Deze holle weg is afgebeeld op de kaart van Villaret (1745-1748) en op latere historische kaarten. Op de 19de-eeuwse Poppkaart wordt de weg aangeduid als 'everveld weg' naar de omliggende akkers van het Everveld die de weg doorkruiste.

 Wijngaardberg

 - Afstand langs route: 18.67 km

Afbeelding 14: Wijngaardberg

Hoelang er op de Wijngaardberg al wijndruiven groeien, is niet duidelijk. Wel kun je vandaag nog de 'stenen muur' zien, een bouwsel in ijzerzandsteen uit 1814 dat zowat 1,5 kilometer lang is en dat diende om de wijngaard te beschermen tegen noordenwind. In 1834 bedroeg de oppervlakte van deze wijngaard 32 hectare, maar rond 1845 werd de wijnbouw hier plots stopgezet. Vandaag exploiteert de vzw Steenen Muur drie wijngaarden op deze berg, met een totale oppervlakte van 70 are.

 De Steenen Wijnmuur
Wezemaal

 - Afstand langs route: 19.09 km

Uit een streekbeschrijving van 1861 kan men afleiden: "In de uitgestrektheid van dien berg bevindt zich een wyngaerd van eene halve uer lengte; van in het jaer 1821 begonnen onder het bestuur van den hertog van d'Ursel, is heden gans vernietigd. Tot het beschudden van dien wyngaerd had men van de

Afbeelding 15: De Steenen Wijnmuur

steenen diens bergs eenen muer gemaekt ter lengte van eene halve uer, van eene meter dikte".

 De Duivelsput
Wezemaal

 - Afstand langs route: 19.26 km

Afbeelding 16: De Duivelsput

Wie boven op de Wijngaardberg in het majestueuze beukenbos rondwandelt treft er een diepe put aan waarin gewoonlijk wat water staat. Deze plek staat in Wezemaal bekend als de "Duivelsput". De Duivelsput is een verlaten ijzerzandsteengroeve. Maar stroken de geheimzinnige verhalen die er over verteld worden wel met de waarheid? De Duivelsput is zo intrigerend dat er zelfs een nieuw, exclusief Wezemaals bier naar vernoemd werd: het "Groevebier".

bron: www.rotselaar.be

 Wijngaardberg
Wezemaal

 - Afstand langs route: 19.72 km

Groeves met een ijzersterk verhaal: Wijngaardberg

Afbeelding 17: Wijngaardberg

Het Hageland onderscheidt zich van andere streken door zijn Diestiaan- of getuigenheuvels. Deze heuvels zijn zandbanken die achterbleven toen de Diestiaanzee zich 5.8 miljoen jaar geleden terugtrok. Zodra de zandbank in contact kwam met de lucht, oxideerde het ijzer en klitte het zand samen tot een roestbruine ijzerzandsteen.

De steengroeves en Diestiaanheuvels vervulden doorheen de eeuwen verschillende functies. Ze leverden niet alleen ijzerzandsteen maar dienden ook als schuilplaats, speelterrein, uitkijkpunt en zoveel meer. Ze speelden een rol in het leven van de Hagelanders en zijn zeker een stukje erfgoed om te koesteren!

Ontginningstechnieken in de groeves

Doorheen de eeuwen hanteerde men verschillende technieken om ijzerzandsteen te ontginnen. Bij de eerste ontginningen zwoegden de groeewerkers met een pikhouweel of 'pioche'.

In het begin van de twintigste eeuw kwamen er explosieven aan te pas. Het poeder werd in gaten in de groewand geplaatst en van op afstand tot ontploffing gebracht. Met zware ijzeren staven – ook wel mijnijzers genoemd – hakte men gaten uit. 'Dat was een speciale ploeg. Het waren altijd dezelfde mensen die dat deden. Zij moesten de explosieven plaatsen op de plek die door de groevemeester werd aangeduid.'

Na de Tweede Wereldoorlog koos men voor andere meer efficiënte ontginningstechnieken. Bulldozers, drillboren en vrachtwagens vervingen de pioche, het mijnijzer en paard en kar.

Bron: informatiepaneel regionaal landschap Noord-

Hageland

Heilig Hartbeeld
Wezemaal

- Afstand langs route: 19.77 km

Afbeelding 18: Heilig Hartbeeld

Hoog op de Wijngaardberg, midden de ongerepte natuur, staat het majestueuze, 10 meter hoge H. Hartbeeld. Het imposante beeld van Christus, dat beschermend de handen uitstrekt over Wezemaal, maakt indruk op vele wandelaars. In 1914, bij aanvang van de eerste wereldoorlog, stond hier op deze plek, hoog boven Wezemaal de windmolen van Wezemaal. Boeren van Wezemaal konden hier hun graan laten malen. Vanuit de molen had men een schitterend panorama over heel de streek: een perfect uitzichtpunt voor de Duitse troepen om het hele gebied te overschouwen. Om dit te beletten vernielden de Belgische soldaten doelbewust de molen. Hij brandde volledig uit. Jaren was deze plek het geliefkoosd speelterrein voor kinderen. In die periode was er een grote devotie voor het H. Hart en binnen de parochiegemeenschap groeide het idee om op deze kale plek een H. Hartbeeld te plaatsen. De parochianen verzamelden het nodige geld en in 1925 startte men ijverig met de opbouw van het beeld.

Op 5 september 1926 werd het beeld, een kunstwerk van beeldhouwer M. Van de Capelle uit Anderlecht, plechtig ingewijd door Mgr. Tessens, afgevaardigde van Mgr. Van Roey

bron: www.rotselaar.be

Vind de route op RouteYou

Bekijk op mobiel

&rzpztu